



خانواده معلم آموزش مجازی

روح‌الله خلیلی بروجنی، کارشناس سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

حداکثری آن‌ها در استفاده از یادگیری آنلاین را در پی دارد.

یکی از سیاست‌گذاری‌های نظام‌های آموزشی در این شرایط باید به راهنمایی و آموزش والدین در مورد روش‌های مؤثر برای حمایت از یادگیری فرزندانشان معطوف باشد. درعین حال، معلمان نیز به پشتیبانی و آموزش مستمر نیاز دارند تا قادر باشند فناوری را به‌طور مؤثر در شیوه‌ها و روش‌های تدریس و ارزشیابی خود به کار گیرند و به دانش‌آموزان، برای غلبه بر برخی از مشکلات مربوط به یادگیری آنلاین، کمک کنند.

بنابراین، مهم است که سیاست‌گذاران آموزشی درک کنند چه عواملی مانع از آموزش مناسب و کافی دانش‌آموزان در این شرایط شده‌اند. در این میان، افزون بر کمبود زیرساخت‌ها و آمادگی ناکافی مدرسه‌ها و معلمان، از نبود دستورالعمل‌های مناسب آموزشی نیز می‌توان صحبت کرد. این عناصر در هر کشوری نتایج متفاوتی را در کیفیت یادگیری آنلاین ایجاد کرده است و این نگرانی را در پی دارد که در صورت نبود اقدامات سریع و مناسب اصلاحی، ممکن است نابرابری در نتایج آموزشی در گروه‌های اقتصادی اجتماعی تقویت شود.^۱ مطالعات و پژوهش‌های انجام‌شده پیش

جایگزین مطلوبی برای آموزش حضوری نباشد؛ به‌خصوص در شرایط نبود دسترسی جهانی به زیرساخت‌ها (سخت‌افزار و نرم‌افزار) و نبود آمادگی کافی در معلمان و دانش‌آموزان برای مطالبات منحصربه‌فردی که یادگیری آموزش آنلاین ایجاد می‌کند. ایجاد نگرش مثبت نسبت به یادگیری آنلاین می‌تواند به دانش‌آموزان کمک کند برخی از چالش‌های بالقوه ناشی از یادگیری آنلاین را از بین ببرند. به‌طور کلی، نگرش مثبت نسبت به یادگیری، خودتنظیمی و انگیزه‌های ذاتی برای یادگیری، در بهبود عملکرد دانش‌آموزان نقش مهمی دارد و در شرایط همه‌گیری کووید ۱۹، اهمیت این مؤلفه‌ها و یافتن راه‌هایی برای توجه جدی به آن‌ها، بیش از پیش باید جزو برنامه‌های آموزشی باشد. نگرش مثبت دانش‌آموزان به یادگیری، افزون بر الگوهای آموزشی، تا حدود زیادی از حمایتی متأثر است که آن‌ها از خانواده‌ها و معلمان دریافت می‌کنند. حمایت عاطفی والدین از فرزندانشان و همچنین اشتیاق معلم به آموزش، از جمله راهکارهایی است که نگرش‌های مثبت دانش‌آموزان نسبت به یادگیری را رشد می‌دهد. این نگرش‌های مثبت، گرایش‌ها و تمایلاتی را در دانش‌آموزان ایجاد می‌کند که توانایی

← برای دولت‌ها و سیاست‌گذاران آموزشی بسیار مهم است که مشخص کنند کدام سیاست‌ها و راهبردهای آموزشی می‌توانند تأثیر یادگیری آنلاین را به حداکثر برسانند. در این یادداشت، نقش نگرش دانش‌آموزان در به حداکثر رساندن پتانسیل یادگیری آنلاین برای شرایطی که امکان آموزش منظم حضوری وجود ندارد، بررسی می‌شود.

از آنجا که والدین و معلمان در حمایت از دانش‌آموزان برای توسعه این نگرش نقش اساسی دارند، به‌ویژه در شرایط غیرحضوری بودن مدرسه، سیاست‌گذاری‌های آموزشی باید با هدف کاهش بار والدین و کمک به معلمان و مدرسه برای تقویت و استفاده بیشتر از یادگیری آنلاین طراحی شود.

بحران همه‌گیری کووید ۱۹، اکثر نظام‌های آموزشی را ملزم به انتخاب گزینه‌هایی دیگر به‌جای آموزش و یادگیری حضوری کرده است. به همین دلیل، بسیاری از نظام‌های آموزشی فعالیت‌های خود را به‌صورت آنلاین دنبال کرده‌اند تا در حین تعطیلی فیزیکی مدرسه، فرایند آموزش تداوم یابد.

آموزش آنلاین برای تداوم یادگیری در حین تعطیلی فیزیکی مدرسه‌ها ابزار مهمی بوده است. با این حال، هنوز نگرانی‌هایی وجود دارد که ممکن است یادگیری آنلاین

از همه‌گیری بیماری کووید ۱۹ نشان می‌دهند، ابزارهای دیجیتال زمانی برای یادگیری دانش‌آموزان مفید و مؤثرند که برای تکمیل آموزش‌های حضوری از آن‌ها استفاده شود. به همین دلیل، دولت‌ها، سیاست‌گذاران آموزشی و مدیران مدرسه‌ها باید تلاش کنند معلمان را در استفاده از ابزارهای آنلاین در شیوه‌های آموزشی آنلاین، به‌طور مستمر حمایت کنند. برای مثال، با هدف ارائه راهنمایی و ایجاد انگیزه مثبت در دانش‌آموزان برای یادگیری آنلاین، به معلمان آموزش دهند. اگرچه نگرش مثبت دانش‌آموزان نسبت به یادگیری از عوامل مهم پیشرفت تحصیلی آن‌ها در زمان‌های عادی است، اما به دلیل چالش‌های خاص و منحصر به فرد یادگیری آنلاین، احتمالاً این شیوه از یادگیری، در شرایط فعلی از اهمیت بیشتری برخوردار خواهد بود. یادگیری آنلاین دانش‌آموزان را به تکیه بر انگیزه‌های ذاتی، یادگیری ذاتی، خودتنظیمی و خودکارآمدی ملزم کرده است. به همین دلیل، ایجاد نگرش مثبت دانش‌آموزان نسبت به این شیوه از یادگیری، می‌تواند کلیدی باشد برای رفع مشکلات اصلی که دانش‌آموزان ممکن است در مواجهه با این بیماری دوباره با آن مواجه شوند.

آیا خانواده‌ها و معلمان می‌توانند از یادگیری آنلاین پشتیبانی مؤثرتری داشته باشند؟

نگرش‌های مثبت در یادگیری دانش‌آموزان، ریشه در حمایتی دارد که آن‌ها از معلمان و خانواده‌های خود دریافت می‌کنند. پژوهش‌ها به نقش مهم شیوه‌های آموزش معلم و همچنین حمایت عاطفی والدین به‌عنوان محرک‌های مهم رشد نگرش‌های مثبت در دانش‌آموزان اشاره دارند. بنابراین، شناخت روش‌های حمایتی معلمان و خانواده‌ها می‌تواند به آن‌ها کمک کند روند یادگیری آنلاین دانش‌آموزان را بهتر دنبال کنند.

شواهد نشان می‌دهند که والدین در دوران یادگیری آنلاین در خانه، می‌توانند نقش مهمی داشته باشند. مانند اطمینان از اینکه فرزندان‌شان از برنامه‌های درسی پیروی می‌کنند. همچنین، والدین با حمایت

در نوشتن این یادداشت از برخی نکات مندرج در گزارش سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) در خصوص وضعیت آموزش آنلاین در شرایط همه‌گیری بیماری کووید ۱۹ استفاده شده است. متن کامل این گزارش را می‌توانید در نشانی زیر مطالعه کنید:



عاطفی از فرزندان‌شان، سبب می‌شوند آن‌ها انگیزه و اهداف بلندپروازانه خود را حفظ کنند، چرا که در شرایط بی‌توجهی، ممکن است فرزندان‌شان به راحتی از یادگیری مستقل دلسرد شوند. بنابراین، برای دولت‌ها، سیاست‌گذاران آموزشی و مدیران مدرسه‌ها بسیار مهم است که برای مقابله با این مسائل و تقویت مشارکت والدین اقدامات سریع و مؤثری انجام دهند.

سیاست‌های حمایت از خانواده‌ها و معلمان

تجزیه و تحلیل ارائه‌شده در بالا، اهمیت نقش خانواده‌ها و معلمان را در حمایت از یادگیری و ایجاد انگیزه مثبت یادگیری در دانش‌آموزان، به‌خصوص در تعطیلی مدرسه‌ها، برجسته کرده است. بنابراین، مهم است که دولت‌ها راه‌های تعامل مؤثر خود را با مدرسه‌ها، معلمان و والدین تسهیل کنند. یافتن روش‌های مؤثر برای والدین شاغل، به‌منظور تأمین مراقبت و حمایت از فرزندان‌شان در کارهای مدرسه، ضمن توجه به تعهدات شغلی خود، چالش مهمی است که بسیاری از دولت‌ها سعی در رفع آن دارند. اکثر کشورها در حال حاضر در این راستا با گسترش فرصت‌های حضور والدین در کنار فرزندان‌شان، برنامه‌هایی را به اجرا گذاشته‌اند.^۱ ارائه اطلاعات مناسب به والدین در مورد چگونگی حمایت مؤثر از یادگیری فرزندان‌شان می‌تواند نتایج

آموزشی را بهبود بخشد. برای مثال، محتواهای مناسبی که در شبکه‌های رشد و شاد بارگذاری می‌شوند، در این راستا می‌توانند نقش مهمی ایفا کنند. مدیران و معاونان آموزشی مدرسه‌ها همچنین می‌توانند با تقویت تعامل مدرسه و والدین، در مورد شیوه‌های مؤثر حمایت از یادگیری فرزندان خود، نقش مهمی داشته باشند. معلمان همچنین برای انطباق سریع شیوه‌های آموزشی خود با یادگیری آنلاین، به آموزش و پشتیبانی‌های علمی و فنی نیاز دارند.^۲

پی‌نوشت‌ها

۱. نتایج یک پژوهش در انگلستان حاکی از آن است که فرزندان خانواده‌های به‌نسبت برخوردار، در مقایسه با خانواده‌های فقیرتر، در شرایط دور از مدرسه، حدود ۳۰ درصد بیشتر وقت خود را برای یادگیری در خانه گذرانده‌اند، در حالی که دانش‌آموزان مدرسه‌های ثروتمندتر، برای یادگیری (مانند تدریس خصوصی آنلاین) به منابع بیشتری دسترسی داشته‌اند.



۲. برای مثال، در اسلوانی، والدین شاغل مجاز به مرخصی استحقاقی تا سه ماه هستند، به‌طوری که ۸۰ درصد درآمد آن‌ها توسط دولت پرداخت می‌شود. به همین ترتیب، در آلمان والدین دارای فرزندان زیر ۱۲ سال، از شش هفته مرخصی استحقاقی با ۶۷ درصد درآمد در ماه برخوردار می‌شوند. در ایالات متحده، والدین دارای فرزندان زیر ۱۸ سال که مدرسه آن‌ها بسته شده است، مجاز به مرخصی استحقاقی خانوادگی تا ۱۲ هفته هستند و دو سوم حقوق آن‌ها پرداخت می‌شود. کشورهای دیگر مقررات مشابهی را وضع کرده‌اند، برای مثال، کشورهای کانادا، فرانسه، ایتالیا، سوئیس و انگلستان، در حالی که مدرسه‌ها تعطیل هستند، برای تحریک مشارکت والدین در فعالیت‌های یادگیری فرزندان‌شان، ضمن حفظ شغل و پرداخت حقوق آن‌ها، اقداماتی از این دست انجام داده‌اند.

۳. در این میان می‌توان به تجربه فرانسه اشاره کرد که با ایجاد شبکه‌ای از مشاوران آموزش دیجیتال و آنلاین محلی، و ارائه آموزش آنلاین به آن‌ها در مورد دسترسی‌های دیجیتال و استفاده از منابع دیجیتال برای آموزش و پرورش و با ترویج شیوه‌های آموزشی متناسب با تداوم آموزشی و باز شدن تدریجی مدرسه‌ها و دانش‌آموزان، از معلمان و مدیران مدرسه‌ها پشتیبانی کرده است.